

TAČKA GLEDIŠTA

Percepcijsko polazište mora da bude kvantistički precizno, obzirom da je moderna umjetnost prošlog vijeka bila kreativni dio kvantistike. Kao što je poznato, ona tretira sveobuhvatnost slike svijeta i upozorava na pitanje „*paralelnih svjetova*“ odnosno „*paralelnih logika*“. Znači, upozorava na važnost apstrakcije, osim zakona fizike, odnosa čovjek i priroda i tako dalje.

Avangardna umjetnost na početku ovog vijeka teži radikalizaciji. Traži prije svega svoju sopstvenu prirodu i preokret svih postojećih normativa i umjetničkih standarda.

Prva avangarda dvadesetih i tridesetih godina mjenja kulturu gledišta i traži kvantistički odgovor oko „*pitanja ispravnosti mišljenja*“. Umjetnost ne može da ostane na hedonizmu i anahronizmu. Ona ide naprijed u istraživanje same sebe, svoje prirode i sveukupnosti. Dogadja se Oktobarska revolucija i *pitanje ispravnosti mišljenja*, čime će se baviti i sam Lenjin, i to u praksi.

Druga avangarda šezdesetih i sedamdesetih godina nastavlja da postavlja isto pitanje pod imenom konceptualne umjetnosti.

Tatjana Ilić je bila student- majstor na Umjetničkoj akademiji u Diseldorfu, u klasi Janisa Kunelisa, u istom hodniku gdje su se nalazile i klase Jozefa Bojsa, Pajka, Rinkea i drugih profesora vodećih umjetnika konceptualne umjetnosti. Dakle, ona tada prima direktno iskustvo i istražuje dalje aksionizam konc- arta. Naravno da je njen povratak u Beograd učinio određene komplikacije ali ona nastavlja dalje svoj put držeći se principa sveukupnosti i višemedijalnog pristupa umjetnosti.

U ovom slučaju, na izložbi se pojavljuje grupa platana, dokument akcionog performansa.

Grupa platana, koja kao da namjerava povratak na klasičnu sliku. Medjutim, nije tako.

Tatjana pušta ptici da između platana proleti i tako ostavljajući tragove stvara *Dogadjaj* koji će stvoriti umjetnički rad.

Dakle, percepcija ima dugu i kompleksnu genezu, na šta se mora obratiti pažnja da ne bi došlo do nesporazuma...

Polazište percepcije je proces mentalnog razvoja konceptualne umjetnosti i nema pozitivan ishod u komunikaciji sa društvenim sistemom, niti treba da ga ima, zato što je njegov oponent, osim u slučaju sistema sa visokorazvojnog kulturnom dijalektikom, što uopšte ne postoji.

Ovdje se postavlja pitanje koegzistencije i elementarne egzistencije kroz pitanje sveukupne hronične impotencije.

Tatjana Ilić je jedna mlada umjetnica koja uporno vodi i ovu bitku.

Bar, avgust, 2012.

Ilija Šoškić